

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xiiii. post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. xiiii. post Trini.

gans vulnera faciat q̄ sanū p̄siliū: infun
ders oleū misericōde: t̄ vīnū iusticie: t̄ impo
nit illū iumentū: q̄ nō solū mētephet su
p̄iliū: s̄zetiā put̄ corpe q̄d ē aie sumētū
et ducit in stabulū ecclie ybi daf̄ pabulus
verbi dei t̄ sac̄ri eucharistie. Et altera die
ptulit duos denarios. s. grāz in p̄nti t̄ glo
riā in futuro: t̄ dedit stabulario. i. dandos
denuclavit bono curato facientē debituz
circa petōrē t̄c. Tertio ponit fructuosa
exhortatio: q̄ dñs ex legisp̄ti r̄fōlōne oī
dens oīm hoīem misericōdias facientē esse. p̄xī
mū: p̄clusit exhortādo dī. Glade. s. de Vir
tute in virtutē: t̄ tu fac s̄lī. p̄mo sicut sa
maritanus iudeo: q̄z vīcz oīm hoīem etiā
inimicū. p̄xīmū reputes: t̄ ei mīaz affatu.
affectu: t̄ effectu impēdēdo sc̄itatis eius
subleues. Aug⁹. Nūc cū in hac vita sum⁹
inuicē onera portem⁹: vt ad eā Vitā q̄ cas
ret oī onere quenire possim⁹. Dilectōis ei
officiū est inuicē onera nostra portare.

Exemplū p̄cipiū hēm⁹ in chō q̄ ex nimia
charitate quā ad nos habuit onera nīra et
lan guores nīros ip̄e tūlit. Aug. Nulla res
officiorū istū laborē ad onera portāda aī
lioꝝ facit libētū impēdere q̄ ut cogitē
q̄nta p̄ nob̄ ptulit dñs: Hic admonēs aī
apls: Hoc sentite in vob̄ q̄d in chō iesu
Huic cogitatōi accedit etiā illa/q̄: hoīes
sum⁹: t̄ q̄ egreditudinē siue aie siue corporis
quā in alio hoīe vidēn⁹ etiā nos habere
potuim⁹ aut possim⁹.

Terti⁹ arti. Aud. t̄c. Nec p̄sumat̄ de
rei misericōdia: nisi t̄ vos misericordes fu
eritis. Nā sicut dī. l. Privilegia. L. de he
reticis. Qui in legē p̄mittit: p̄uilegiū legī
amittit. Et sicut hī extra de p̄stutūtōib⁹.
Ad intētōz māclat̄is recurredū est. Intē
tio aut̄ dñi nob̄is misericōdias facientēs est: vt
inuicē misericordes simus. Audite. Si rex
statuat talē legem: Quicūq̄ debito suo
dimiserit duos dñarios: ego sibi ducētos
aureos dimittere. Et erit aliq̄s q̄ dure de/
bitorē suū tractauerit: An debeat gaude
re p̄uilegio illius legis: Lerte nō: mo pu
niendus est. Erpōne applica notādo ilī
Yac. h. Iudiciū sine misericōdia fiet ei q̄ non
fecerit misericōdiā.

Dñica. xiiii. post Trini. Ser. p̄mus.

It illi. surge

Hvade. Luce. xvij. Sp̄u ambul
tage t̄ desideria carnis nō pfici
eris. Caro em̄. p̄cupiscit aduersus sp̄m. et
sp̄u aduersus carnē. Hec em̄ sibi inuices
aduersant̄: vt nō q̄cūq̄ vultis illa faciat̄
Gal. v. Tria ibi sunt notāda in q̄bus hor
taf̄ apls t̄ surgere t̄ ambulare. Primū
est salutaris exhortatio: Sp̄u ambulate
et desideria carnis nō pficietis. Secū
dū est exhortatiōis ratio. Caro em̄ p̄cupi
scit aduersus sp̄m t̄c. Tertiū rōis des
claratio. Hec enim sibi inuice t̄c. De pri
mo Eccl. xvij. Fili post p̄cupisētias tu
as nō eas. De secūdo et tertio Roma. viij
Gideo altā legē in membris meis repu
gnantē legi mētis mee t̄ captiuitatem me
in lege peccati. **A**it t̄c.

Primus articul⁹. An sit in hoīis po
testate surgere a pctō: Glade sermo
ne p̄mo de Epiphania; aut sermone p̄mo
themat̄. Gratia dei: dominice. xj. postr̄i.

Secund⁹ articul⁹. Unicūq̄ peccat̄
tori dicit deus hec duo verba Surg
e. Glade. Surge vīcz a pctis: t̄ vade de
virtute in virtutē vīcz in domū dei. De p̄
mo Ephes. v. Surge qui dormis t̄ erur
ge a mortuis. De secūdo Matth. ix. Va
de in domū tuā. In euangelio itaq̄ hodi
erno docemur moraliter quo tendere t̄ q̄
liter debeam⁹ za peccat̄ surgeret vīcī
pue norande sunt tres instructiones que
etiā in verbis p̄positis insinuant̄.

Prima est instructio p̄nuose p̄gressiōis
Secunda est instructio gratiōis purga
tionis.

Tertia est instructio affectuose recogni
Prima est t̄c. De q̄ dicendū in
hoc sermone: q̄liꝝ r. s. p̄ via p̄tūrū p̄gredit
debem⁹ in celestē bierlin. Et daf̄ hoc in
structio ex ope chī q̄ ibat in bierlin t̄ trās
ibar p̄ medīa samariā t̄ galileā. Ubi no
tāde s̄t̄ tres p̄ditiōes nēarie ad puenīdū
in ciuitatē celestem.

Prima est externoꝝ abdicatio.

Secondā est internoꝝ custoditio.

Tertia est eternoꝝ affectio.

Prima iugē t̄c. q̄ sīḡ p̄ h̄ q̄ ief̄ trāsibat p̄ me
nā galilea q̄ interpretat̄ trāsmigro. Q̄dā

affectū hominis transmigrare ultra mundum
relinquendo scz mundū post se; et sic ipm cō
tēnendo. Amq; em̄ mundi impedit ne cia
libere tendat in celū. Jō. i. Joā. q. Nolite
diligere mundū neq; ea q in mundo sit: qm
z̄. et Iaco. iiij. Amicitia hui⁹ mundi ini⁹
mica est deo. Et Sen. Aude hospes cō
tēnere opes: qz nemo ali⁹ dignus deo ē
q̄ opes z̄tēpserit. Scda e z̄. scz co
gitationū cordis q intelligit p samariā q
interptak custos dñi: vel custodīes dñm.
Prover. iiij. Om̄ni custodia sua cor tuū:
qm ex ipo vita pcedit. Custodiēdo autē
cor custodit hō dñm q̄ in corde habitat
Eph. iiij. Habitare chzm p fidē in cordi
bus nostris. Jō ipē dicit Proverb. xxiiij.
Fili p̄b̄e mihi cor tuū. Tertia ē etern
affectio q̄ nota⁹ p hoc q̄ ibat in bie
rusalē p quā intelligit ciuitas celestis vbi
est pax eterna. Ambulādū em̄ ē sursum in
celū nō passib⁹ corporis s̄ affectib⁹ men
tis: vt ait Aug⁹. Jō d̄f. Col. iiij. Que sun
sum sūt q̄rite. Ubi vīc̄e oīm bonoꝝ ple
nitudo: gaudioꝝ multitudo ⁊ eoz oīmo
da certitudo. De p̄mo p̄s. Replebimur
in bonis domus tue. De scđo Luce. vij.
Merces vīra multa ē in celo. De tertio.
Jō. xvij. Gaudū vīm nemo toller a yob.
Nō sic certēmō sic in hac vita: imo miseri
sūt q̄ cor suū mūdanis infigūt sp̄tis cele
stib⁹. Sursum igīt corda in celū eleuem⁹.
Exēplū de arsenio. Vide feria. iij. post
pascā f. j. Vel alio exēplū feria. vij. pasce.
Terti⁹ ar. Aud. z̄c. Vide ne retro
cedat a ciuitate celesti. Audite q̄
lura dicūt. Eadē res nō opat p̄trios effe
ctus. lviij. dis. Si q̄s in egritudine. Sicut
eadē res nō parit liberationē ⁊ repetitōz
ff. de solutiōib⁹ ⁊ liberatiōib⁹. l. Qui hoiez
h. vi. Nō ḡ putetis male viuēdo vīā inue
nire ciuitat̄ celest̄ qz vīā mala ē vīā ciui
tatis infernalit. Vide ne sis illi similit q̄
diceret. Volo ire pars⁹: ⁊ tñ scienter dor
sum p̄t. Expone ⁊ applica notando illib⁹
psal⁹. Nōn dñs viam iusto:um ⁊ iter im
pior⁹ pibit.

Dñica. xiiij. post trini. Ser. ii.

AIt illi surge
z̄c. Si spū ducimini: nō estis
sub lege. Gal. v. Illi ducuntur

spū q̄ efficaciter audiūt illaꝝba. Surge
vade. Est autē notāda triplex utilitas eo
ris qui spiritu ducuntur.

Prima libertatis.

Scđa iocunditatis.

Tertia celestis hereditatis.
De prima est illud Si spū ducimini non
est: sub lege(scz timor⁹ q̄ ē lex seruoꝝ) sed
sub lege libertatis. Ubi. q. Lop. iiij. Elbi
spirit⁹ om̄i: ibi libertas. De scđa Gal. v.
Fructus autē spūs charitas: gaudiū: pat.
De tertia p̄s. Spūs tu⁹ bozus deducet
mōn terra rectā q̄ est terra viuentū.

Ait z̄c.

PRIM⁹ ar. An possit hō ex libero a
bitrio absq; grā ire p vīā mādatoriū
dei. Et sic. Deut. xxix. Mādatū q̄o ego
p̄cipio tibi hodie nō sup̄ te est. Cōtra.
Obvūat̄ mādat̄oꝝ facit dignū vita eter
na q̄ nemo dign⁹ ē absq; grā. Rn. Boñ.
in. ii. dis. xxviii. Mādataz̄tigit dupliciter
ip̄leri. Uno mō q̄ntū ad gen⁹ oper⁹. Alio
mō q̄ntū ad intētōnē mādat̄. Primo q̄
grās grās datas p̄tigit ea impleri sic per
fidē mādatū de adoracōe dī: ⁊ q̄ qndā na
turalē p̄terat̄ mādatū de honoratiōe pa
rentū: sic d̄ alis. Scđo mō nō p̄tingit si
ne grā gratū faciēte qz de⁹ p̄cepit mādat̄
ta ad h̄ q̄ voluntas n̄a p̄formet volūtati
sue: ⁊ h̄ nō p̄t cēsine charitate q̄ nō ē sine
grā gratū faciēte. Jō. i. Lm. i. Finis p̄ce
pti ē charitas de corde puro. Lū autē dī:
mādatū nō ē sup̄ te: h̄ dicit nō q̄ libez ar
bitriū p̄sillit in illud p̄ se: s̄z q̄ grā dī p̄sto
ē vīc̄e. q̄: nec altīs caret grā q̄ desit sibi
s̄z q̄ ipē deest grā. Hec Boñ. Pro fūd.
Mūltū sollicitari dēm⁹ de diuino p̄ man
datoꝝ p̄pletōe Dicit q̄p̄e Juueni. Respi
ce qd̄ moneat leges: qd̄ curia māder. Qd̄
si quenicer dī de legib⁹ hūanis m̄tromā
gis icelligēdū ē de legib⁹ dñis. Et sic dī
Aristo. i. polit. Sicut optimū aīaliū ē bō
lege fr̄es: sic pessimū ē a lege ⁊ iusticia se
parat. Qd̄ marcie vīp̄ ē d̄ lege dīna. S̄z
q̄rt. An possit hō. z̄c. Dic rū. vīs. Ex q̄
clude q̄ h̄nti charitatē mādata dī ḡua
nō sūt. Nō h̄nti p̄o diffīcilia imo q̄s im
possibilita. Exēplū de aust̄b⁹ q̄ leues sūt
ad volandū q̄n h̄nt plumaꝝ abūdantiam
s̄z q̄n sūt p̄uate plumbis graues sūt. Nulla
q̄ent excusatio trāsgressorib⁹ q̄n in hōis

Dnica. xiiii. post Trini.

prate est se pparare ad grā t charitatem. Prouer. xvij. Hoc ē aim pparare. Audite pctores: obstinati: fornicatores vslurarij ec q poti pparatō scie donū p spū malig q p spūscō abhycite mībi spū in alio oga eis ut accipere possit; spūicēt qm quē faciliter implebitis totā legē dei qm a spūscō est legis dñe pfectio. **D**igura, fm Glo. sic a die agni imolati qnqgesimo die data ē lex in igne: ea in nouo testamēto qnqgesimo die a pōicha chū descedit spūscōtus in igne. Lex in morte: nat: spūscōtus in morte: sion vbi figuraēt q spūscōtus ipē ē pfectio totū legis: qm v dī Ro. xiiij. Plenitudo le est dilectio. Sicut em dicit Greg. in Homel. qdā Ipē spūscōtus amor est.

Sedā q est instructio grose purgatio: nis quō. l. purgāda ē ania peccatorū t sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio si gnata in euāgelio p emūdationē leprosorū q cū a dño missi irent ad sacerdotes municiati sūt. **T**ā qm mūdatō tres sumū qdātōes pctori necessarie ad hoc vt mundetur a peccato.

Prima est recognitio prie imūdicie.

Secunda ē inuocatio dñe misericordie.

Tertia ē obfatuatio prompte obedientie. **P**rima igif. r̄c. Nā illi decē leprosi se imūdos recognoscetis steterūt alōge. Theo. Alōge stat qm̄ yereūdātes de imūdicia putates q chis eos fastidiret ad modūt alioz. Deber ḡ pctorū imūdicia t lepram suā recognoscere: t in seipo corā dñi vere cūdari. q. diceret illō Lu. xij. P̄t peccauit in celū t corā te Lepria qm̄ peccatorū sit. **H**ec vide do. iij. post epi. fmone p̄mo. **S**ecunda ē inuocatio dñe misericordie: qz lep̄ si leuauerūt vocē suā dicētes. Jesu precep̄t miserere nr̄i. Elcamauerūt ḡ dicētes. Jesu p̄cep̄t. r̄c. Si iesus est: ḡ vult. Si p̄ceptor: r̄z ḡ p̄t. Si miām inuocant: ḡ se miseris t indigētes osidūt. Sic t pecator: dñi cum fide t magno derio dei misericordiā: iuocare dñcedo illō p̄s. Misere re mei dñe qm̄ ego iſfirm⁹ suz. **T**ertia ē obfatuatio prompte obedientie: qz prompte obedierūt dño dicēti sibi. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et sicut dī Theo. Per hoc innuebat q curari debebat. **L**ex em̄

p̄ceperat q mūdati a lepra se sacerdotib⁹ p̄tarēt: no vt sacerdotes eos mūdarent hys eos ec mōdos iudicarēt t p̄ sua emūda tōe sacrificiu in lege statutu offerrēt. Dū ḡrēt mūdati sūt ex fide t obedientia ad chīm merito: ilē de 2gruo: s̄z diuina p̄ture effectiue. Sic t pctorū obedire dñ christo t ecclie. In hoc aut̄ qd̄ dixit eis Ite odi te vos sacerdotib⁹: signaf p̄ceptu p̄fessio: nis faciēde vt lepra interior emundetur. Exemplū d̄ necessitate p̄fessiois faciēde. **E**st de sabbato post tertia dnica qd̄ragesime.

Terti⁹ ar. Auđ. t c̄. Lauete ḡ a lepra voci ne aie repudiēt a dño cui sūt de: sponsate. Nā fm iura. Spōsalia soluunt qm̄ alter incurrit lepra vel paralysum: vel alia enozmē lesionē. Extra d̄ iurecupādo. Quēadmodū. Sic em̄ dicit lex Sc̄icdū. ff. ex q̄b̄ causis. Aliq̄s nō dñ lucru facere ex dāno alterius. Et lex Nā h̄ natura. ff. de 2dnice indebiti: dī Nemo dñ locupletari cū factura aliena. Incurrit aut̄ factus b̄ ps sana nisi in illo calū solueretur spōsalia. Pone casum ad longū t applica noyando illō Augusti. li. de p̄ginitate. Dē no qrit pulcrā carnē s̄z pulcrā mētem.

Dnica. xiiij. post Trini.

Sermo tertius.

Attilli surge. **T**er. Qui talia agūt: regnu dei nō p̄sequētur. Gal. v. A tali bus ḡ surgēdū e q. l. p̄mittūt huic sūe ab illo loco: manifesta autē sūt oga carnis q̄ sūt fornicatio r̄c. Quoq̄ qdā sūt h̄ charitatē dei: vt auariciā t idoloz seruit. Alia h̄ charitatē sui: vt fornicatio: t imūdicia luxurie: ebrietates: t commissatiois. Alia h̄ charitatē primi. s. veneficia: inimicitiē: p̄tētōes: emulatiōes: sare: iixē: dissensiōes fecke: inuidiae: homicidia. De p̄mis. Eph. v. Augr⁹ (qd̄ ē idoloz seruit) nō h̄tēre dītare (regno chīi t dei. De sc̄is. i. Lop. xv. Laro t sanguis regnu dei nō possides būt. De tertis. j. Ioa. ii. Qui odit frēm suū in tenebris t in tenebris ambulat, Att. r̄c.

Prim⁹ ar. An possit hō se ad grām il lam pparare q̄ poterit p̄ viā mādātōz dei ambulare. Glde iii. j. aduetualū

Dñica. i. sermo. ii.

Alós ar. In pced. rē. In h̄ dicēduz de tertia q̄ ē instructio affectuose rḡ cognitiōis; q̄līr vīc̄ recognoscenda ē dei mia ex bñficio purgatiōis p̄ctōp; q̄ vīc̄ vn̄ ex illis regressus ē magnificās deūr rē. vbi sūt p̄siderāde tres p̄sideratiōes inductiue ad grārūactionē.

Prima est consideratio imitande exemptionis.

Seconda est consideratio formidande reprobationis.

Tertia est consideratio desiderande approbationis.

Prima ē rē. Un̄ em eo p̄ q̄ samaritanus erat vt se vidit mūdatū; regres̄ ē: r̄ diuīs nū bñxū recognoſcē cecidit an̄ pedes ieuſu grās agēs. Gl̄ide fidez ei⁹ r̄ deuotio nē. Sic r̄ p̄ctōr p̄tritus r̄ p̄fessus gratias agat deo; tota cordis affectiōe. Et hic dō esse samaritan⁹. i. custos sui a reciduo; r̄ alienigena dicēs cū ap̄lo illud H̄. viij. Nō habem⁹ hic ciuitate manentez futurā inq̄rimus. Ip̄e ergo p̄cidat in faciē ad pedes ieuſu. Beda. In omniōb̄ grās agite. Erēplū dō gratiis deo agendis p̄ bñficiōz receptiōe habel⁹ mus in Jacob. Gen. xxxii. In dauid. iij. Regū. viij. In tobia. Tobie. xij. r̄. xij. Aug. Quid melius r̄ aio geramus q̄d̄ p̄mam⁹ r̄ calamo exp̄mam⁹ q̄d̄ dō grās; Tertiū articul⁹. Aud. rē. Laiete q̄d̄ ab ingratitudine. Nā sic h̄. xij. q. ij. Eps q̄ mancipiū. Et. c. Libertati Ecce: r̄. sequēti. Ingratitudo retrudit manus in seruitute. Et. l. j. L. de reuocanda. Donatio facta liberto reuocat̄ r̄ obsequio non prestito; r̄ etiam emptū ex pecunia donata. Et etiam ipsa libertas vñ est donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno. Et in auten. vt liber de cōtero h̄. illud La uete ergo ne sitis similes illis nouem qui non egerunt gratias dño: r̄ sic cum illis reprobem⁹. Notate. Si quis a principe magna bñficia receperit cū libertate dāta quibus acceptis dorsum vertit regi seruiens aduersario eius: nōne merito est a principe reprobandus: r̄ in pristinā seruitutem retrudendus. Expone r̄ appli ca notando illud Bern. Ingratitudo ē ventus v̄rens siccans fontes pietatis: ro rem misericordia: suēta gracie.

sic nec de⁹ recognoscit ingratiū. In h̄ aut̄ p̄figurata fuit vocatio gētiū r̄ repudiatio iudeoz. Hinc etiā recolligis q̄b̄i q̄ debet

rent ee magis grati deo r̄ familiariores: vñ litterati: plati; r̄ diuites sūt ei magis in

grati r̄ se magis elogat̄ ab eo q̄ simplices r̄ pauperes. In hoc etiā signat q̄ r̄li mul

ti in confessione mundcn̄; pauci in cōpara

tive laudat̄; q̄r multi tanq̄ canes ad vo mitū reuertunt̄. Tertia est p̄sideratio

desiderāde approbatiōis: q̄r dñd cōmēdā do eu q̄ redijt dicit ei. Sarge. sc̄essando a

p̄ctō in q̄ iacuisti; r̄ vade de p̄lute in p̄tute q̄ fides tua te saluū fecit nō solū q̄ ad so

lutē corporis: secretiā aie. Beda. Surgere r̄ ire p̄cipit; q̄r q̄ ifirmitatē sua recogno

scēs h̄iūlīt iacet; p̄ dñi p̄b̄ Isolationē ad

fortia opera pficere iubel⁹. Si autē fides

saluū fecit eu q̄ se ad agedas saluatori gra

ties inclinavit: q̄ p̄fidia pdidit eos q̄ de

acceptis bñficiis deo dare gl̄iam neglere

r̄et. Iuxta igi⁹ apl̄ p̄b̄. i. Thessal. v. In

omniōb̄ grās agite. Erēplū dō gratiis

deo agendis p̄ bñficiōz receptiōe habel⁹

mus in Jacob. Gen. xxxii. In dauid. iij.

Regū. viij. In tobia. Tobie. xij. r̄. xij.

Aug. Quid melius r̄ aio geramus q̄d̄ die

pmam⁹ r̄ calamo exp̄mam⁹ q̄d̄ dō grās;

Tertiū articul⁹. Aud. rē. Laiete q̄d̄ ab

ingratitudine. Nā sic h̄. xij. q. ij.

Eps q̄ mancipiū. Et. c. Libertati Ecce:

r̄. sequēti. Ingratitudo retrudit manus in

seruitute. Et. l. j. L. de reuocanda.

Donatio facta liberto reuocat̄ r̄ ob

sequio non prestito; r̄ etiam emptū ex pe

cunia donata. Et etiam ipsa libertas vñ

est donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno.

Et in auten. vt liber de cōtero h̄. illud La

uete ergo ne sitis similes illis nouem qui

non egerunt gratias dño: r̄ sic cum illis

reprobem⁹. Notate. Si quis a principe

magna bñficia receperit cū libertate dāta

quibus acceptis dorsum vertit regi seruiens

aduersario eius: nōne merito est a

principe reprobandus: r̄ in pristinā seruit

utem retrudendus. Expone r̄ appli

ca notando illud Bern. Ingratitudo ē

ventus v̄rens siccans fontes pietatis: ro

rem misericordie: suēta gracie.

Dñica. xv. post trinitatē.

Sermo primus.